

interval scurt de timp după sărbătoarea oficială a Paștilor. Din fărâmiturile căzute de la masa care se servește la câmp cu această ocazie se vor hrăni cei care au murit de moarte năprasnică și au rămas fără soroacele de pomenire. Din perspectivă eschatologică aceste ființe mitologice sunt importante deoarece se crede că la sfârșitul lumii vor fi readuse de către Dumnezeu pe lume și: „vor bate mălai“ într-un cuptor.³¹

Concluzii

În imaginarul popular românesc, gândirea eschatologică se diferențiază de modelul oficial oferit de către biserică prin textul *Apocalipsei lui Ioan* nu prin structura sa, ci prin elementele de detaliu, care configurează, cu precizie, un univers de gândire în care sunt identificabile aspecte ale proximității. În acest sens putem afirma că diferențele în ceea ce privește eschatologia nu sunt de natură morfologică, ci funcțională.

De asemenea, ar fi de subliniat că în imaginarul popular românesc se observă o preocupare aparte pentru configurarea spațiului fericit, în vreme ce iadul nu se bucură de o descriere atât de detaliată. Acest aspect, completat de îngăduința de care se bucură sufletele păcătoșilor în raport cu Judecata de Apoi și de imaginea din balada populară *Soarele și Luna*, ne îndreptătesc să afirmăm că mentalitarul românesc se raportează cu detașare la tema eschatologică.

Articolul de față își propune să evidențieză cum se articulează gândirea populară românească la întâlnirea cu gândul sfârșitului, luând în discuție câteva texte folclorice, credințe și obiceiuri populare.

La începutul articolului sunt prezentate semnele care prefigurează momentul eschatonului, conform credințelor populare românești. Ne oprim apoi asupra a câteva scenarii apocaliptice, luăm în discuție morfologia celeilalte lumi, precum și gesturile de sporire a securității individului în raport cu existența post-mortem și, în mod special, cu Judecata de Apoi.

Concluzia este că în mentalitatea tradițională românească problematica eschatologică este privită cu detașare.

Resumé

L'article suivant se propose de mettre en évidence comment se construit la pensée populaire roumaine face à l'idée de la fin, prenant en discussion quelques textes folkloriques, croyances et coutumes populaires.

Au commencement de l'article on présente les signes qui préfigurent le moment de l'eschaton, conformément aux croyances populaires roumaines. Nous nous arrêtons ensuite sur quelques scénarios apocaliptiques, nous prenons en discussion la morphologie de l'autre monde ainsi que les gestes de renforcement de la sécurité de l'individu par rapport à l'existence post-mortem et, spécialement, au Jugement Dernier.

La conclusion est que dans la mentalité traditionnelle roumaine la problématique eschatologique est regardée avec détachement.

³¹ Ibid. p. 255